

til Nedgangen i de direkte Skatters Udbytte. Jeg mener endda, man har Lov at nære den Forventning, at de vil vise nogen Stigning i indværende Finansaar, men, som sagt, jeg antager, at den højtærede Finansminister allerede nu eller i Løbet af meget kort Tid vil kunne udtale sig med nogenlunde Sikkerhed om dette Forhold.

Jeg skal derefter vende mig til det Finansaar, der kommer. Her er det jo klart, at jeg saavel som andre tidligere Talere ikke kan undlade at beskæftige mig noget med den nye Regnskabsform, man nu ser anvendt, og jeg kan for saa vidt fatte mig ret kort. Jeg kan ikke se rettere end, at der ved denne Form er naaet gode Fremskridt i Retning af at faa en bedre Oversigt over Forholdene, men lige saa sikkert dette er, ligesaa afgjort er det jo, at ved Formen naas der i Almindelighed ingen Realiteter, og derved at man opstiller Regnskabet paa en anden Maade end tidligere, faar man for saa vidt ikke en Øre mere eller mindre i Kassen, end man fik tidligere. Den Fremgangsmaade, man i Fremtiden vil følge i Modsætning til tidligere, er jo bl. a. den, at man nu kræver Forrentning af de Værdier, som man har i forskellig Skikkelse, det være sig Bygninger og Anlæg af mange forskellige Slags, og at man paa Anlægene kræver Afskrivning. Jeg mener at have forstaaet, at der til visse Sider hersker en vis Uinteresserethed i at gennemføre Forrentningsprincippet i alt for høj Grad. Jeg er ikke enig deri. Jeg maa igen understrege, at naturligvis faar man ikke en Øre mere i Kassen ved at beregne Renter og føre et Beløb til Indtægt et Sted og det samme Beløb til Udgift et andet Sted, men det forekommer mig at være en Fordel, at man til enhver Tid har for Øje, hvad Institutioner af den ene eller anden Art nu en Gang koster.

Saa vidt jeg kan skønne, har man imidlertid ikke ført Princippet helt igennem. Jeg mener saaledes ikke at have set nogen Opgørelse over, hvilken Husleje man f. Eks. regner med for Rigsdagen. Under Formuen er, saa vidt jeg husker, Christiansborg opført til et Beløb af 48 Mill. Kr., og efter de almindelige Principper, man vil gennemføre i Retning af at kræve Forrentning, maa jeg mene, at dette Aktiv i første Omgang skulde give Statskassen en Indtægt af ca. 2½ Mill. Kr. Hvorledes man vil fordele disse 2½ Mill. Kr. mellem Rigsdagen, Højesteret, Udenrigsministeriet og Kongens Repræsentationslokaler, kan man altid tales ved om, men jeg gaar ud fra, at naar man virkelig har

denne glødende og efter min Menig rigtige Opfattelse, at man maa have Værdierne forrentet, saa vil man i Fremtiden faa at se, at Rigsdagens Budget stiger overordentligt stærkt; om det just vil vække nogen stor Glæde ude i Befolkningen, at nu koster Rigsdagen ikke alene 2½ Mill. Kr., eller hvor meget det nu er — jeg husker det ikke i Øjeblikket —, men nu er vi kommet op imod de 4 Mill. Kr., er jo en Sag for sig, men jeg nærer ikke Tvivl om, at den, der vil en ærlig Finanslov, ogsaa ærligt vil sige, at saa dyr er nu en Gang Rigsdagen. Det synes altsaa, at man paa dette specielle Punkt ikke har gennemført Forrentningsprincippet — og der kunde sikkert nævnes andre Punkter —, men det er maaske, fordi man endnu ikke er kommet til Bunds i Sagen, og jeg vil antage, at det senere vil komme. Alt i alt giver dette, som jeg allerede har sagt, jo hverken nogen som helst Udgift eller nogen som helst Indtægt, idet de to Ting vil ophæve hinanden, men det øver, hvad der for saa vidt i denne Forbindelse for mig er vigtigere, heller ingen Indflydelse paa Driftsregnskabet, idet baade Indtægten af Renter og Udgiften dertil vil findes paa Driftsregnskabet.

Helt anderledes stiller det sig med Afskrivningen. Her er det klart, at Afskrivningen maa betragtes som en Driftsudgift. Følgen heraf vil altsaa blive, at de Afskrivningsbeløb, man regner med, vil forringe Balancen paa Driftsregnskabet med det tilsvarende Beløb. Jeg mener afgjort, at dette at indføre de rigtige Afskrivninger, er meget ønskeligt. Det forekommer mig derfor, at Regnskabskommissionen har gjort fuldkommen Ret i at fremsætte Ønsker i den Retning, og det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Finansminister har gjort fuldkommen rigtigt i at følge disse Henstillinger. Om Afskrivningerne er sat til de rigtige Procenter, vil der altid kunne diskuteres om. Efter mit Skøn er Procenterne i alt Fald ikke sat for højt.

Udover Forrentningen og Afskrivningsprincippet's Indførelse er der, saa vidt jeg kan se, ikke nogen afgørende Forskel paa Driftsregnskabet før og Driftsregnskabet nu, lige med Undtagelse af en ganske enkelt Ting, nemlig dette, at Arveafgiften ikke mere findes paa Driftsregnskabet, men paa Formueregnskabet. Mod en Forandring i den Retning er der jo faldet Udtalelser saavel fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som fra det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg mener imidlertid, at Flytningen af dette Beløb har sin Berettigelse, ikke blot